ΕΤΟΣ Ε'. ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗΝ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1875. ΑΡΙΘ. 240.

ΠΑΝΟΠΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.
Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία . . . . » » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία . . δραχ. 14.
Εξαμηνία . . . . . » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτησία . . . . . φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

«Δὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . . . κἂν ἢ παραβαίνειν τις αὐτοὺς ἢ νεωχμεῖν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΣ.
Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . δραχ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα τὸν στίχον . . . . λεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐσχήμως γεγραμμέναι καὶ μηδαμῶς καθαπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ γλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον. . . . . λεπτ. 40.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν τῆς Ἑρμουπόλεως ὅτι ὁ κ. Σωτήριος Ι. Βασιλείου ἐνοικίασεν ὑπ' εὐθύνην του ἅπαντα τὰ θεωρεῖα τῆς τρίτης σειρᾶς τοῦ θεάτρου «Ἀπόλλωνος» διὰ τὰς τοῦ παρόντος ἔτους θεατρικὰς παραστάσεις, ὑπενοικιάζει δὲ αὐτὰ εἴτε δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν παραστάσεων, εἴτε διὰ μίαν καὶ μόνην ἑσπέραν πρὸς δραχ. διατιμ. 5 δι' ἕκαστον θεωρεῖον, μετὰ καθισμάτων. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἴδιον.

Τὰ ἐν Τουρκίᾳ διαδραματιζόμενα.

[Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον].

Τὰ διαδραματιζόμενα ἐν τῇ Τουρκίᾳ εἶναι τόσον διδακτικὰ καὶ τόσον χρήσιμος ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν διαφόρων αὐτῆς γωνιῶν, ὥστε ὅτι δήποτε συμβαίνει ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους δύναται νὰ θεωρηθῇ δευτέρου λόγου [illegible] ἀφελκύῃ τὴν προσοχήν μας, εἰμὴ καθόσον ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὴν τύχην ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους· τὰ σπουδαῖα δὲ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπάρχουσιν ἐντὸς τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας· δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὀφείλει τις νὰ παρακολουθῇ κατὰ πόδας τὰ βήματα τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν βίου· ἀλλ' ὅταν ἡ παρακολούθησις αὕτη εἶναι πλήρης σκοπέλων, ὅταν εἶναι καταφανὲς ὅτι τὰ βήματα ταῦτα καταντῶσιν ἀσήμαντα, διότι ἀσήμαντος καὶ περιωρισμένη εἶναι καὶ ἡ χώρα ἐφ' ἧς γίνονται, διατὶ νὰ μὴ ὁδηγήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ἐκεῖ ὅπου ἡ μὲν καρδία εὑρίσκει πηγὴν ἀνεξάντλητον ἐλπίδων, ἡ δὲ διάνοια τροφὴν ἄφθονον συνδυασμῶν καὶ σκέψεων ἀξίων εἰς Ἕλληνας, εἰς φυλὴν προωρισμένην διὰ τὰ μεγάλα; Ἔπειτα ποῖον καλήτερον μέσον βελτιώσεως δύναταί τις νὰ προτείνῃ τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων παρὰ τὴν σύντονον μελέτην τῶν σπουδαίων τῆς ἐποχῆς ἡμῶν γεγονότων ἅτινα διαδραματίζονται εἰς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν ὅπου ἡ παθητικότης καὶ ἡ παρακμὴ εἶναι ὁ ἐπικρατῶν χαρακτὴρ καὶ ὁ τόπος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπορεύεται ἡ ζωὴ τῶν κοινωνιῶν καὶ ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ.

Μικρὰ σκιαγράφησις τοῦ Κυβερνητικοῦ βίου τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας πείθει πανταδήποτε, ὅτι ἡ διευθύνουσα τὴν Τουρκίαν εἶναι ἡ Εἱμαρμένη, ἡ Εἱμαρμένη τῆς ὁποίας τὸ βέβαιον τέρμα εἶναι ἡ καταστροφή· ἀλλὰ ἡ σκιαγράφησις δὲν ἀρκεῖ μόνη· ἄπειραι σκέψεις ἔρχονται εἰς τὸν νοῦν τοῦ παρατηρητοῦ, μυρίοι στοχασμοὶ πληροῦσι τὴν [illegible] μῆς καὶ τῆς παρακμῆς τῶν κοινωνιῶν καὶ τῶν ἐπικρατειῶν κατὰ τὴν ἐποχήν μας· οἱ λόγοι οἵτινες πείθουσι περὶ ἑκάστης τῶν φάσεων τούτων δὲν εἶναι βεβαίως νέοι, διότι πάντοτε οἱ ἠθικοὶ νόμοι οἱ διέποντες τὴν εὐδαιμονίαν ἢ τὴν κακοδαιμονίαν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνοτήτων ἦσαν καὶ εἶναι οἱ αὐτοί· οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν εἶναι καθαρώτεροι καὶ κοινώτεροι εἰς τὰ πλήθη. Αἱ συνθῆκαι ἀπετέλεσαν πάντοτε ἕνα ἐκ τῶν οὐσιωδεστέρων ὅρων τῆς ὑπάρξεως τῶν ἐπικρατειῶν ὡς καὶ τῶν διεθνῶν σχέσεων· ἀλλ' ὅτι ἐθεωρήθη κυριώτατον τῆς συντηρήσεως ταύτης ἐλατήριον ἦτο ἡ ἐσωτερικὴ δύναμις τῶν ἐθνισμῶν ἡ ἐκ μέρους ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἀνάπτυξις ἰδιαιτέρων ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν πόρων, ἡ ἀναγνώρισις ἰδιοφυοῦς τινος ἀξίας ἐχούσης ἰδίους καὶ ξεχωριστοὺς χαρακτῆρας.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη μὴ διαφιλονικηθεῖσα εἰς οὐδεμίαν ἐποχὴν, κατέστη σήμερον εἰπέρ ποτε ἀξίωμα αὐταπόδεικτον καὶ μαθηματικόν. Θέλετε νὰ εὐδαιμονήσετε, μᾶς λέγει, ὁ δαίμων τοῦ αἰῶνος ἡμῶν, δὲν ἔχετε ἀνάγκην κἀνένα νὰ κολακεύσητε οὔτε νὰ μεταχειρισθῆτε ψεύδη ἐξ ἐκείνων ἅτινα προσωρινῶς δύνανται ν' ἀπατήσωσι, διότι αὔριον θέλουσιν ἀποκαλυφθῆ. Ἐστὲ εἰλικρινεῖς, ἀναγνωρίσατε καὶ λατρεύσατε ἀπὸ καρδίας καὶ ἀνυποκρίτως τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ ἀληθινὸς πολιτισμὸς καὶ ὁ ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ μὴ ἀμφιβάλλετε ὅτι ἡ δύναμίς σας εἶναι ἀκαταμάχητος ὅτι ἡ ἰσχύς σας δὲν [illegible] ἠθικῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἀκραδάντου βάσεως τῆς τιμῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης· περὶ τούτου ἔχομεν πρόσφατα γεγονότα· οἱ λαοὶ τῆς Ἰταλίας ἐζήτουν ἄλλοτε τὰς συμπαθείας τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν ἐθνῶν· ἐρειδόμενοι ἐπὶ τοῦ δικαίου αὐτῶν ἠνάγκασαν αὐτὰς νὰ σεβασθῶσι τὰ δικαιώματά των καὶ νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διαιώνισιν τῆς ἀνεξαρτησίας των, ἀφοῦ προηγουμένως ἔκαμαν τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἡγεμόνας καὶ τὰ γενναῖα ἔθνη νὰ χύσωσι τὸ αἷμά των καὶ ν' ἀνοίξωσι τὰ βαλάντιά των ὑπὲρ αὐτῶν. *«Θέλομεν νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι, εἰ-*

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΤΑΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ,
Πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Σύνοδον.

1.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἡ μετριότης Ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος καὶ ἐξουσίας τοῦ Παναγίου, Ζωοποιοῦ καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἐπικυροῖ, βεβαιοῖ καὶ ἀποφαίνει τὴν παρὰ τοῦ *Εὐσεβεστάτου καὶ Γαληνοτάτου Αὐτοκράτορος*, ἁγίου *Βασιλέως* πάσης Μοσχοβίας, μικρᾶς καὶ λευκῆς Ῥωσσίας καὶ πάντων τῶν Βορίων, Ἀνατολικῶν, Δυτικῶν καὶ ἄλλων πολλῶν μερῶν *Κατεξουσιαστοῦ Κυρίου, Κυρίου Πέτρου Ἀλεξιάδου Ἰμπεράτορος*, τοῦ κατὰ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου αὐτῆς, διορισθεῖσαν Σύνοδον ἐν τῇ Ῥωσσικῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ Βασιλείᾳ εἶναι καὶ λέγεσθαι Ἡμετέρα ἐν Χριστῷ Ἀδελφὴ, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ἀπὸ παντὸς προσώπου ἀξιωματικοῦ. Καὶ ἔχει ἄδειαν τελεῖν καὶ ἐπιτελεῖν ὅσα οἱ τέσσαρες Ἀποστολικοὶ Ἁγιώτατοι Πατριαρχικοὶ Θρόνοι· νουθετεῖ, παραινεῖ καὶ ἐπιτάττει αὐτὴν, ἵνα διαφυλάττῃ καὶ κρατῇ ἀπαρασάλευτα ἔθη καὶ κανόνας τῶν Ἱερῶν Οἰκουμενικῶν Ἁγίων ἑπτὰ Συνόδων, καὶ ἄλλα ὅσα ἡ Ἀνατολικὴ Ἁγία Ἐκκλησία διακρατεῖ, — καὶ διαμένῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀπαρασάλευτος. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετ' Αὐτῆς. αψκγ'. Σεπτεμβρίου κγ'.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ἐλέῳ, Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς Ὑμῶν.

2.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Πατριάρχης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς.

Ἡ μετριότης Ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος καὶ ἐξουσίας τοῦ Παναγίου, Ζωοποιοῦ καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ἐπικυροῖ, βεβαιοῖ καὶ ἀποφαίνει τὴν, παρὰ τοῦ *Εὐσεβάστου καὶ Γαληνοτάτου Αὐτοκράτορος* ἁγίου *Βασιλέως* πάσης Μοσχοβίας, μικρᾶς καὶ λευκῆς Ῥωσσίας καὶ πάντων τῶν Βορίων, Ἀνατολικῶν καὶ Δυτικῶν καὶ ἄλλων μερῶν *Κατεξουσιαστοῦ Κυρίου, Κυρίου Πέτρου Ἀλεξιάδου*, τοῦ κατὰ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου αὐτῆς *Ἰμπεράτορος*, διορισθεῖσαν Σύνοδον ἐν τῇ Ῥωσσικῇ ἁγίᾳ μεγάλῃ Βασιλείᾳ εἶναι καὶ λέγεσθαι Ἡμετέρα ἐν Χριστῷ Ἀδελφὴ, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος παρὰ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἱερωμένων τε καὶ λαϊκῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, καὶ ἀπὸ παντὸς προσώπου ἀξιωματικοῦ. Καὶ ἔχει ἄδειαν τελεῖν καὶ ἐπιτελεῖν ὅσα οἱ τέσσαρες Ἀποστολικοὶ Ἁγιώτατοι Πατριαρχικοὶ Θρόνοι· νουθετεῖ, παραινεῖ καὶ ἐπιτάττει, ἵνα διαφυλάττῃ καὶ κρατῇ ἀπαρασάλευτα ἔθη καὶ κανόνας τῶν Ἱερῶν Οἰκουμενικῶν Ἁγίων ἑπτὰ Συνόδων, καὶ ἄλλα ὅσα ἡ Ἀνατολικὴ Ἁγία Ἐκκλησία διακρατεῖ,— καὶ διαμένῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ἀπαρασάλευτος. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετ' Αὐτῆς. αψκγ'. Σεπτεμβρίου κγ'.

3.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ,
Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Τῇ Εὐσεβεστάτῃ, Ἱερᾷ καὶ Ὀρθοδοξοτάτῃ Ῥωσσικῇ Ἁγίᾳ Συνόδῳ τῇ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῇ Ἀδελφῇ, εὐχὴν, εὐλογίαν παρὰ Θεοῦ, καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, ἐν φιλήματι ἁγίῳ, ἐπιχορηγοῦμεν. Ἰδοὺ καὶ Αὐτῇ σαφηνίζομεν, μετὰ τὴν ἀπόκρισιν τῶν προβαλλομένων καὶ ζητουμένων παρὰ τῶν ἐν μεγάλῃ τῇ Βρετανίᾳ οἰκούντων, διὰ τὰ ὁποῖα εἰς πλάτος καὶ ἀρκετῶς, μετὰ τῶν ἐνθάδε εὑρισκομένων ἄλλων Συναδελφῶν Ἡμῶν Πατριαρχῶν, ἐγράψαμεν καὶ ὑπεγράψαμεν καὶ Ἀδελφὴν Αὐτὴν ὠνομάσαμεν. Ὁ δὲ Ἀλεξανδρείας διέβη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς, καὶ κατὰ τὸ παρὸν ζητεῖται ἁρμόδιον ὑποκείμενον διὰ τὸν Θρόνον. Ὁ δὲ Ἱεροσολύμων, μετὰ τὸ ὑπογράψαι εἰς τήν τε ὀρθόδοξον ὁμολογίαν καὶ εἰς τὸ γράμμα, τὸ διὰ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν γεγενημένον, ἠσθένησε καὶ εἶναι κλινήρης. Διὰ τοῦτο ἔμεινεν ἰδίως ἕκαστος Ἡμῶν κυρῶσαι καὶ βεβαιῶσαι τῇ Ἱερᾷ ταύτῃ

πον, θέλομεν νὰ βαδίσωμεν ὅπου ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ φιλοσοφία ὁδηγοῦσιν» καὶ τὸ ἔπραξαν· *«θέλομεν ν' ἀποτειράξωμεν ξένους καὶ ἐπαχθεῖς ζυγοὺς»*, προσέθηκαν, *«θέλομεν νὰ δείξωμεν ὅτι δὲν ἀνεχόμεθα νὰ πατῶσιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου μας τύραννοι καὶ αὐθαίρετοι δυνάσται»* καὶ ἡ θέλησίς των ἐπραγματοποιήθη καὶ ἡ ἀνεξαρτησία των ἐξησφαλίσθη καὶ ἡ ἐλευθερία των ἀπεκτήθη, διότι συνησθάνθησαν βαθέως τὴν ἀξίαν αὐτῶν, διότι ἀπεφάσισαν εἰλικρινῶς ν' ἀκολουθήσωσι τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος. Οἱ λαοὶ τῆς Γερμανίας διὰ τῆς εἰλικρινείας καὶ τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ προτερημάτων των κατέβαλον ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὴν ἰσχυροτέραν δύναμιν τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ἠνάγκασαν νὰ ὑποκύψῃ εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις των.

Οὐδεὶς λοιπὸν δύναται νὰ διαφιλονεικήσῃ ὅτι αἱ ἐπικράτειαι καὶ τὰ ἔθνη ἀφ' ἑαυτῶν πρέπει νὰ ἐλπίζωσιν, εἰς τὴν ἰδίαν των ἐνέργειαν πρέπει ν' ἀναθέτωσι τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἀνύψωσίν των· τὰ ἐπίπλαστα μέσα δὲν δύνανται εἰμὴ πρόσκαιρα καὶ ἄσημα ν' ἀφήσωσιν ἀποτελέσματα· ὑπῆρχεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ πίεσις καὶ ἡ τυραννία εὕρισκον ὑπερασπιστὰς καὶ ὑποστηρικτὰς ἡ δὲ ὀπισθοδρόμησις ἐτύγχανε φανατικωτάτων προμάχων· ἀλλὰ τώρα οὐδεὶς δύναται νὰ παραπονεθῇ ὅτι κωλύματα ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεώς του παρεμβάλλονται εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὸ μεγαλεῖον του· ἡ εὐθύνη ὅλη τῆς δυσπραγίας καὶ κακοδαιμονίας τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Κυβερνήσεων ἀνήκει εἰς αὐτὰς αἱ δὲ δικαιολογήσεις διὰ τὸ ἀδύνατον τῆς ἐφαρμογῆς ἐγγυηθεισῶν ὑποσχέσεων δὲν εἶναι εἰμὴ ἁπλῶς προφάσεις τὰς ὁποίας οὔτε νὰ τολμῶσι πλέον πρέπει νὰ προτείνωσι διότι ἂν ἡ ἀπάτη εἶναι πρᾶγμα ἀσύγγνωστον ἡ δικαιολόγησις τῆς ἀπάτης εἶναι ἔγκλημα κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπιφυλάσσεται ἡ φρικωδεστέρα τιμωρία.

Οὐδέποτε ἐγένετο μεγαλητέρα παράταξις καὶ πομπή, παρ' ὅτε ἡ Τουρκία εἰσήρχετο εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν οἰκογένειαν· δύω Κυβερνήσεις λαῶν τρεφόντων πρὸς ἀλλήλους τὰς πολεμικωτέρας διαθέσεις καὶ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν ἐχθρικωτέρων [illegible] αὐτῆς (τῆς Τουρκίας) ἀπὸ κινδύνου ὃν ἔβλεπον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της· ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης εἶχεν ἐπιδοκιμάσει τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἡ δὲ Παρισινὴ Σύνοδος τοῦ 1856 τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων συνῆλθε μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐπικυρωθῇ διὰ συνθήκης μὲ τὸν ἐπισημότερον καὶ πανηγυρικώτερον τρόπον ἡ ἀκεραιότης καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας· ἀλλ' ἐκ τοῦ θορύβου ἐκείνου καὶ τοῦ πατάγου ὅστις διηγέρθη χάριν τῶν γειτόνων μας Ὀσμανλίδων, οὐδὲν ἄλλο ἀπέμεινε εἰμὴ μόνον οἱ τάφοι οἱ ἐν τῇ Κριμαίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ἀνοιχθέντες, τὰ χρηματικὰ βάρη τοῦ αἱματηροτέρου τῶν πολέμων, τὰ πένθη ἀπείρων οἰκογενειῶν ὧν τὸ ἄνθος ἔπεσεν ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ἧς ἡ πραγματοποίησις ἦτο εἶναι καὶ ἔσεται ἀκατόρθωτος· καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἄλλο τι, ἀφοῦ οἱ οὐσιωδέστεροι ὅροι τῆς ὑπάρξεως τῆς πολιτισμένης οἰκογενείας τῆς Εὐρώπης ἔλειπον ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ἀφοῦ αἱ σχέσεις τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων ὀλίγην καὶ ἀνεπαίσθητον ὑπέστησαν μεταβολὴν, ἀφοῦ τέλος πάντων, οὔτε σκιὰ τῆς ἐλευθερίας, ἐκείνης ἥτις δίδει σήμερον ζωὴν καὶ εἰς τὰς Κυβερνήσεις καὶ εἰς τοὺς λαοὺς, ἐδόθη εἰς τοὺς ὑποτελεῖς τοῦ Ντοβλετίου. Ποῖαι δὲ ἦσαν αἱ κοινωνικαὶ μεταβολαὶ αἵτινες ἐπενεργοῦσι καὶ εἰς τὰς πολιτικάς; τοιαύτας οὔτε κἂν νὰ φαντασθῇ ἀκόμη δύναταί τις διὰ τὴν Τουρκίαν, ἐνθυμούμενος ὅτι ὁ πηθικισμὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἕξεων, καταστρέψας πᾶσαν ἀρχαϊκὴν ἠθικὴν μετὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν, εἰσήγαγε τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν παραλυσίαν παρὰ τὴν κοινωνικὴν πρόοδον.

Ὑπὸ οἱουδήποτε πολιτεύματος καὶ ἂν κυβερνᾶται σήμερον ἔθνος τι καὶ ἐπικράτεια, δύναται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον νὰ εὐδαιμονήσῃ καὶ νὰ προοδεύσῃ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ παραβιάζῃ τοὺς φυσικωτέρους νόμους τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως· ἀλλ' ὅταν εἰς οἱανδήποτε πολιτείαν οἱ μὲν ἀρχόμενοι θεωροῦνται κτήνη τῶν ὁποίων ἡ γνώμη καὶ αἱ νόμιμοι εὐχαὶ οὐδεμίαν ἔχωσι σημασίαν, ἡ δὲ ἐξουσία δὲν ἔχει ἄλλην τάσιν παρὰ ν' ἀπορροφᾷ τὰ πάντα, νὰ περιφρονῇ τοὺς ἀξίους σεβασμοῦ ὑπηκόους της, νὰ σπαταλᾷ τοὺς ἱδρῶτας τῶν λαῶν της χωρὶς νὰ δίδῃ εἰς κανένα τὸν ἐλάχιστον λόγον, νὰ δαίρνῃ, νὰ φυλακίζῃ καὶ ἀπογυμνώνῃ αὐτοὺς, ν' ἀφαιρῇ περιουσίας καὶ κτήσεις αὐθαιρέτως καὶ σχεδὸν ληστρικῶς ἐντίμων καὶ φιλησύχων, ὅταν ἐκδεδιῃτημένα Ἀνάκτορα, κυβερνῶσι δ' εὐνοουμένων Σατραπῶν τὰς πλέον εὐρείας ἐπικρατείας, ὅταν δικαιώματα ἄλλα δὲν ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν παρὰ αἱ χάριτες ἐκεῖναι τὰς ὁποίας εὐδοκεῖ νὰ χορηγῇ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς ἀνθρώπους [illegible] ὅταν, ἡ εἰλικρίνεια ἐλλείπει ἀπὸ λεύει μεταξὺ τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν κυβερνωμένων, οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἐλπὶς προόδου δύναται νὰ ὑπάρξῃ οὔτε τὴν παραμικροτέραν ἐμπορεῖ τις νὰ περιμένῃ εὐδαιμονίαν.

Τὶς δὲν βλέπει ὅτι ὅλα τὰ συμπτώματα ταῦτα κατέστησαν ὁ μόνος χαρακτὴρ τοῦ Ντοβλετίου; τίς δὲν ἐννοεῖ ὅτι αἱ συνθηκολογήσεις καὶ αἱ ἐπίσημοι διακηρύξεις τῆς Υ. Πύλης τὴν πνίγουσι μᾶλλον μὲ τὰς ὑποτιθεμένας ἐξασφαλίσεις των ἢ τὴν ζωογονοῦσιν; Τὸ φιλόδοξον ὅραμα τὸ ἐκτιλυσσόμενον καὶ ἤδη ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῶν συμμάχων της, ὅτι δύναται ν' ἀναβῇ ὅπου τὴν ὕψωσαν τὰ ὄνειρα καὶ νὰ θριαμβεύσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπης, ἐρρίψαν αὐτὴν εἰς ἀδιέξοδον λαβύρινθον καὶ σκληρότεραι δοκιμασίαι καὶ ταλαιπωρίαι τὴν περιμένουσι· ἐρειδομένη πάντοτε εἰς τὰς ἐξωτερικὰς φιλίας καὶ σχέσεις της εἰσήγαγε τὴν διαφθορὰν εἰς τὸ Κράτος της· οἱ ἀπηνῶς δὲ φορολογούμενοι λαοί της τὰς ἄφρονας καὶ χιμαιρικὰς ἐλπίδας αὐτῆς τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως βλέποντες, ἄλλοι μὲν ἀπῄτησαν ἢ ἀπαιτοῦσι μὲ τρόπον οὐχὶ τόσον εὐάρεστον ἀνακούφισιν τῶν δεινοπαθημάτων των, ἄλλοι δὲ ἀναπέτασαν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως· οἱ δὲ πηδαλιοῦχοι τῆς ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὧν ἡ ἀπρονοησία εἶναι γνωστὴ, διὰ τῶν λαμβανομένων μέτρων πρὸς καταστολὴν τῶν τοιούτων ἐπαναστάσεων, προμηνύουσιν ὅτι ἐγγίζει ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεώς των ἀπὸ τοὺς ὡραίους ἡμῶν τόπους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἄλλο ἐγκαταλείψουσιν εἰμὴ μνημεῖα καταστροφῆς καὶ ἀδικίας.

(Ἕπεται συνέχεια).

Ἀρχαιολογικά.

Κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν καταχωρίζομεν σήμερον ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. προξένου τῆς Γαλλίας, περὶ τῶν εἰς Ἅγιον Μιχαὴλ παρὰ τὴν θέσιν «Ἑλληνικὸν» ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν του, ἀνακοινοῦντες αὐτῷ ὅτι μετὰ πάσης εὐχαριστήσεως θέλομεν δημοσιεύσῃ καὶ ὅ,τι ἄλλο σχετίζεται μετὰ ταύτης τῆς ὑποθέσεως.

Κύριε Συντάκτα.

Μοὶ ἐξεφράσατε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς πληροφορήσω περὶ τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἔν τινι ἀγρῷ κειμένῳ ἐν τῇ ἀγροτικῇ θέσει «Ἑλληνικό».

Σπεύδω νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐπιθυμίαν σας ταύτην, τόσῳ μᾶλλον καθόσον ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἐλπίζω διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας νὰ ἱκανοποιήσω τὴν νόμιμον καὶ φυσικὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων τῆς Ἑρμουπόλεως.

Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν χωρικός τις καλλιεργῶν τὸν ἀγρόν κυσε τὴν προσοχήν του καὶ ἥτις παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ ἐρευνήσῃ τί τάχα ἐκεῖ ἀπεκρύπτετο. Δυστυχῶς τὰ πρὸς τοῦτο βοηθοῦντα αὐτὸν πρόσωπα, μὴ ἀντέχοντα εἰς τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐρευνήσωσι τὸ ταχύτερον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκοδομῆς, ἤνοιξαν ὁπὴν κρημνήσαντα τὸ ἀνώτερον μέρος ταύτης ἀντὶ νὰ περισκάψωσι τὰ πέριξ χώματα χωρὶς νὰ ἐγγίσωσι τὴν οἰκοδομὴν, καθὼς ἀπαιτοῦσιν αἱ στοιχειωδέσταται περὶ ἀνασκαφῶν ἀρχαί.

Διὰ τῆς ἐνεργηθείσης ταύτης ὀπῆς εἰσελθόντες ἀπήντησαν εἰς βάθος 1 μέτρου καὶ 50 ο/ο περίπου τὴν καρυφὴν τῆς πραγματικῆς εἰσόδου, προστατευομένης ὑπὸ δύο παρακειμένων καὶ ἤδη ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τῶν συμμάχων

Συνόδῳ κατὰ τὴν αἴτησιν, καὶ, ὡς περιέχει τῆς ἐπικυρώσεως, ἡ μετριότης Ἡμῶν ἐπεκύρωσε, ὡσαύτως καὶ ὁ Συνάδελφος Ἡμῶν Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας, ὡς φαίνεται καὶ ἡ αὐτοῦ ἐπικύρωσις. Καὶ μετὰ ταῦτα ἔχομεν τὴν φροντίδα διὰ τῶν ἄλλων τὴν ἐπικύρωσιν, ἂν ζητηθῇ, ὅτι ἀρκετῶς ἔχει. Ἐὰν δὲ καὶ ἄλλο τι τῶν ζητουμένων τύχῃ, ἃς ἔχωμεν ἐλευθέρως τὴν εἴδησιν. Ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ εὐχὴ καὶ ἡ εὐλογία τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετ' Αὐτῆς. ᾳψκγ'. Σεπτεμβρίου κγ'.

4.

Ο ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, νέας Ῥώμης, καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεοῦ πόλεως Ἀντιοχείας.
Ο ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Μακαριώτατος Πατριάρχης ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ.

Τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ἱερᾷ Συνόδῳ
τὴν Ἀποστολικὴν εὐλογίαν, καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν.

Περὶ τῶν προβαλλομένων καὶ ζητουμένων παρὰ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐγράψαμεν προλαβόντως Ὑμῖν τε κἀκείνοις, ὅτι μετέπειτα ποιήσομεν τὰς ἀποκρίσεις. Τὰ νῦν δὲ διελθόντες τὰ παρ' ἐκείνων Ἡμῖν αὖθις γεγραμμένα, καὶ ἐγνωκότες τὴν ἔννοιαν τούτων, ἰδοὺ πλατύτερον καὶ πληρέστερον γράφοντες πέμπομεν τὴν ἔκθεσιν καὶ τὸ φρόνημα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας καὶ Καθολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ἔκθεσίς ἐστι καὶ ἀπόκρισις ἀκριβὴς πρὸς πάσας τὰς προτάσεις τῶν ὑπ' ἐκείνων προβαλλομένων, καὶ ἐκτὸς ταύτης οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν εἰπεῖν καὶ ἀποκριθῆναι. Συμβουλεύομεν δὲ καὶ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἀδελφικῇ Σεβασμιότητι, ὅτι ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς δεξαμένοι κρατεῖτε καὶ φρονεῖτε ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ Χριστιανικῆς εὐλαβείας τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολικῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς διατελεῖτε ἐμμένοντες ἀμεταθέτως καὶ ἀπαρασαλεύτως τοῖς αὐτοῖς εὐσεβέσι τῆς Ὀρθοδοξίας δόγμασιν, ὅροις τε καὶ ἐντάλμασι καὶ ἐπιτάγμασι πρός τε τὴν βασιλεύουσαν καὶ ἅπασαν, τὴν τελοῦσαν εἰς τὴν ἐπικρατείαν αὐτῆς, Ἐκκλησίαν, ὥστε δηλαδὴ μηδόλως διαλέξεις τινὰς ἄλλας ποιεῖν τε ποτὲ, καὶ προβάλλειν πρὸς τοὺς εἰρημένους περὶ τῶν Θείων δογμάτων τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ Ὀρθοδοξίας, ἅτε προεξετασθέντων αὐτῶν τούτων τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, καὶ διαταχθέντων πάλαι δι' ἀκριβείας μετ' ὀρθῆς σκέψεως παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Θεοφόρων Ἁγίων Πατέρων· παραδοθέντων τε καὶ πρεσβευομένων διηνεκῶς καὶ ἀπαραιτήτως παρὰ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Καθολικῇ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, ὡς διετάχθησαν καὶ ὡρίσθησαν· καὶ οἷς οὔτε προσθεῖναι ἄλλό τι ἔξεστιν, οὔτε μὴν ἀφαιρῆσαι τι ὅλως ἐκ τούτων. Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πάντων ἁπαξαπλῶς τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ἐρειδόμενόν τε καὶ ἐπιστηριζόμενον Θεῷ τε, ὡς εὐσεβεῖς, εὐηρέστησαν, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν (τοὺς γὰρ ἄλλως φρονοῦντας, ὡς μὴ ὀρθῶς φρονοῦντας, ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι Θεῷ, καὶ ἐπιτυχεῖν τῆς Θείας μακαριότητος) τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἠξιώθησαν, ἐδοξάσθησάν τε καὶ μακαρίζονται. Καὶ Ὑμεῖς οὖν, εἴπερ σκοπὸν ἔχετε, καὶ βούλεσθε γράψαι καὶ ἀποκριθῆναι πρὸς ἐκείνους, οὕτω πάντως γράψετε λέγοντες, ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ Ἡμέτερον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας φρόνημα, καθὼς δηλοποιεῖ καὶ παρίστησιν ἡ νῦν παρ' Ἡμῶν πρὸς ἐκείνους πεμπομένη, ὡς εἴρηται, ἔκθεσις Ὀρθοδοξίας. Οὕτω γὰρ, καὶ οὐκ ἄλλως ἡ ἕνωσις γενήσεται, καὶ τὸ ἓν ἔσονται μεθ' Ἡμῶν, εἴγε δηλονότι ὁμόφρονες Ἡμῖν, καὶ ὁμόδοξοι θελήσωσιν εἶναι. Γένοιτο δὲ σὺν Θεῷ, τῷ θέλοντι πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, γενέσθαι καὶ παρ' ἐκείνοις τὴν ἐπίκρισιν, καὶ εἰς αὐτὰ ταῦτα ὁμοφρόνως Ἡμῖν συγκατάθεσιν, κατὰ τὴν Θείαν θέλησιν καὶ ἀρέσκειαν, εἰς ψυχωφελῆ καὶ σωτηριώδη κατάστασιν. Ταῦτα. Ἡ δὲ τοῦ τὰ πάντα ἐφορῶντος καὶ προνοητοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ χάρις εἴη διαφυλάττουσα τὴν Ὑμετέραν σεβασμιωτάτην καὶ ὀρθόδοξον Ἐπίταξιν, ἐρρωμένην καὶ εὐφραινομένην ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐτυχίᾳ καὶ εὐδοξίᾳ μακροβιότητος, καὶ κατευοδουμένην τε καὶ προκόπτουσαν, τῇ Αὐτοῦ Θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον. Ἐν ἔτει ᾳψκγ'. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ,
ἐλέῳ Θεοῦ, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, εὐχέτης διάπυρος καὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς Ὑμῶν.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ,
εὐχέτης διάπυρος καὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς Ὑμῶν.
Ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, καὶ ἐν Χριστῷ εὐχέτης καὶ Ἀδελφὸς Ὑμῶν.

(Ἕπεται συνέχεια).

νων τείχων λίαν πρὸς ἀλλήλους πλησιαζόντων οὓς ἐνόμισαν ὡς τὰ τείχη ὑδραγωγεῖου. Ἔτι μᾶλλον δὲ ἐπείσθησαν ὅτι ἡ εἰκασία αὐτῶν ἦν ὀρθή, ὅτε ἀνέσκαψαν μέγα μάρμαρον ἐπὶ τῶν δύο τείχων στηριζόμενον, καὶ περὶ τὸ μέσον ἔχον ὀπὴν τετράγωνον ἥτις κατ' αὐτοὺς ἐχρησίμευεν ὡς σκοπὸς τῆς εἰκαζομένης διώρυγος. Ἔτι μᾶλλον δὲ τὴν ὑπόθεσίν των ταύτην ἐκράτυνε, ἡ ὕπαρξις δύο τειχῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ὅλως νεοδμήτων, ἅτινα ἐξέλαβον ὡς τὴν συνέχειαν ἀρχαίων τειχωμάτων, καὶ ἅπερ ἐφαίνοντο διευθυνόμενα πρὸς τὸ μέρος ἔνθα τὰ πάντα συντείνουσι νὰ καταστήσωσι πιθανὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ χωρίου ἢ τῆς πολίχνης «Ἑλληνικό». Εἰς τὴν πλάνην ταύτην ἀποδοτέον καὶ τὴν παρὰ τοῖς Συρίοις ὑπάρχουσαν παράδοσιν ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς νήσου ὑπῆρχεν ὑδραγωγεῖον.

Πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης δὲν ἐβράδυνα νὰ μεταβῶ ἐπὶ τόπου, ἔνθα μετὰ προσεκτικὴν ἐξέτασιν ἐπείσθην ὅτι τὰ λείψανα τῆς περὶ ἧς λόγος οἰκοδομῆς ἦν ἁπλοῦν φρέαρ κατασκευῆς ὡραιοτάτης καὶ πρωτοτύπου, καὶ ἐποχῆς λίαν μεμακρυσμένης. Παρεκίνησα τὸν ἰδιοκτήτην νὰ ἐξακολούθησῃ τὰς ἀνασκαφάς, ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἀντεῖχεν εἰς τὰς δαπάνας ἀνέλαβον ἐγὼ ταύτας, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀναλάβω ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου τὴν ἀνασκαφήν.

Χαίρω πολύ, κ. Συντάκτα, σήμερον ὅτι ἐλθὼν εἰς ἀρωγὴν τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἠδυνήθην νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους περὶ τοῦ παρελθόντος τῆς νήσου σας, διαφωτίζων σελίδα τῆς ἱστορίας της εἰσέτι ὀλίγον γνωστῆς, καθότι ἕκαστος τῆς ἀξίνης δοῦπος ἀποδεικνύει πεπλανημένην τὴν ψευδῆ ἐκείνην δόξαν ἢ μᾶλλον τὸ λογοπαίγνιον «Σύρα ψεῖρα».

Οὐδὲν περιεργότερον τῷ ὄντι ὑπὸ τὴν τριπλῆν ἔποψιν τῆς ἀρχαιολογίας, τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς πηγῆς ταύτης ἢ φρέατος puit fontaine ὡς ὀνομάζομεν ἐν Γαλλίᾳ τὰ τοιούτου εἴδους οἰκοδομήματα.

Τὸ σχῆμα τῆς οἰκοδομῆς ὁμοιάζει πρὸς ἀνεστραμμένον κῶνον ὀλίγον πλατύνοντα κατὰ τὸ μῆκος, ὥστε νὰ ἔχῃ κατὰ τὴν βάσιν αὐτοῦ διάμετρον 2.70 ο/ο μέτρων ἀπὸ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ, 2 δὲ καὶ 50 ο/ο μόνον ἀπὸ τὰ ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὄπισθεν, ἐνῷ ἀνεπαισθήτως στενοῦται μέχρι τῆς ἀνωτάτης κορυφῆς, ὥστε ὁ τετράγωνος λίθος ὁ καλύπτων τὴν κορυφὴν δὲν εἶναι μείζων τῶν 50 ο/ο τοῦ [] μέτρου.

Ἡ οἰκοδόμησις εἶνε λίαν ἐπιμελημένη· ἅπαντες οἱ λίθοι εἰσὶν ἠρμωσμένοι ἄνευ ἀσβέστου καὶ εἶνε πελεκημένοι μετ' ἰδιαζούσης προσοχῆς καὶ διὰ τῆς διακρινούσης τὰ ἔργα τῶν ἐνδόξων προγόνων σας, τῆς καλλιαισθησίας. Ἀλλ' ὅτι καταπλήττει ἔτι μᾶλλον τὸ βλέμμα τοῦ ἐπισκεπτομένου εἶνε εἶδος τι μεγάλης διόδου ἥτις ἐτελείωνε, καὶ ἥτις ἦτο ἀνοικτὴ εἴς τι μέρος αὐτῆς ἐπὶ ὕψους 5 μέτρων, ἀρχίζον ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ μέτρου 1.50 ὅπως δι' αὐτῆς διέλθῃ ἀλύσεις ἐκ λευκοῦ μαρμάρου ἧς αἱ βαθμίδες κατεδείκνυοσαν ἐκ τῆς μεγάλης αὐτῶν χρήσεως τὰς μεγίστας αὐτῶν ὑπηρεσίας. Πρὸς τὰ κάτω ἡ κλίμαξ αὕτη λήγει εἰς μεγάλην καὶ ὑψηλὴν μαρμαρίνην πλάκα 1 μέτρου τοὐλάχιστον ὕψους, χρησιμεύουσαν ὅπως προστατεύῃ τοὺς ἀντλοῦντας καὶ ἐμποδίζῃ πᾶσαν ἐπικίνδυνον πτῶσιν ἐν τῇ πηγῇ. Ἄνωθεν τῆς πρώτης βαθμίδος ὑπάρχει ὀπὴ τετράγωνος 19 ἢ 20 ο/ο μέτρων περίπου, ἥτις φέρει εἰς μικρόν τι ῥεῖθρον, ὁπόθεν ἀναμφιβόλως ἐχύνοντο τὰ βρόχινα ὕδατα ἢ τὰ χυνόμενα ἀπὸ τὰς στάμνους ὅπως οὕτως ταῦτα μὴ θολόνωσιν ἢ ῥυπαίνωσι τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς.

Τὸ μικρὸν τοῦτο οἰκοδόμημα τὸ κατ' ἀρχὰς θὰ ἐτελειοποιεῖτο διὰ μικρῶν παραπλεύρων πτερύγων, τῶν ὁποίων εἰσέτι ἀνευρίσκονται τὰ ἴχνη εἰς δύο τείχη δυστυχῶς ἐν μέρει κρημνισμένα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ μέχρι τοῦδε ἀνασκαφὴ δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμήσω οὔτε τὸ σχῆμα οὔτε τὸν σκοπόν.

Εἰς ποίαν ἐποχὴν ἄρα γε ἀνατρέχει ἡ ὕπαρξις τῆς οἰκοδομῆς ταύτης; Τοιαύτη ἡ ἐρώτησις ἣν ὁ ἱστοριογράφος καὶ ὁ ἀρχαιογολόγος τίθησι.

Μέχρι τοῦδε οὐδὲν ἴχνος ἀπήντησα ὅπως προσδιορίσω βεβαίαν τινὰ χρονολογίαν. Τὸ σχῆμα τεθραυσμένων τινῶν ἀγγείων εὑρεθέντων ἐντὸς τοῦ φρέατος, δὲν φαίνεται ν' ἀνήκει εἰς ἐποχὴν λίαν μεμακρυσμένην. Ἀπ' ἐναντίας λείψανα κεραμικῆς περὶ τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος, εἰς βάθος 4 ἢ 5 μέτρων δεικνύουσιν ἐποχὴν μᾶλλον μεμακρυσμένην, ἡ δὲ πληθὺς τῶν θραυσμάτων τῶν παλαιῶν ἀμφορέων, δὲν ἀφίνει ἀμφιβολίαν καμμίαν περὶ τῆς διαρκείας τῶν χρόνων καθ' οὓς ἤρχοντο νὰ ἀντλῶσιν ὕδωρ ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης.

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα τὸ φρέαρ ἦν ἐν χρήσει εἰς δύο διαφόρους καὶ διακεκριμμένας ἐποχάς. Ἡ πρώτη πρὶν τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας ἢ βραδύτερον, ἤτοι κατὰ ταύτην· ἡ δευτέρα βεβαίως πλησιάζει πρὸς τὴν βενετικὴν κυριαρχίαν, ἴσως δὲ τὴν Ὀθωμανικὴν κατάκτησιν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐποχῶν παρεισέφρησε μακρὸς χρόνος, διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου ἡ πηγὴ ἔμενεν ἐν ἀχρηστίᾳ καὶ τότε κατεχώσθη ἐκ τῶν χωμάτων ὅσα τὰ βρόχινα ὕδατα παρέσυρον ἐκ τῶν πέριξ λόφων. Ἀργότερα οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἠναγκάσθησαν ν' ἀνασκάψωσι τὰ χώματα ταῦτα καὶ διὰ νὰ κρατήσωσιν αὐτὰ ἑκατέρωθεν ἔκτισαν αὐτὸν τὸν τοῖχον μεταγενεστέρως, καὶ προσκαίρως καὶ ὅστις θεμελιοῦται πολὺ ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους τῆς κλίμακος τῆς ὁποίας αἱ βαθμίδες ἔμεναν τεθαμμέναι. Τοῦτο δὲ συμπεραίνω ἀπὸ δεύτερον τινὰ τοῖχον κείμενον δύο μέτρα ὑψηλότερον τοῦ πρώτου καὶ χονδροειδῶς ἐκτισμένον διὰ μαρμάρων ἀφαιρεθέντων ἐκ προηγουμένου αὐτῶν προορισμοῦ, καθότι καθαρῶς φαίνεται ὅτι εἶναι βαθμὶς κλίμακος χρησιμευούσης εἰς παρακείμενον κτίσμα. Διὰ τῶν λίθων τούτων ἀφαιρεθέντων ἐκ πλησιοχώρων μνημείων καὶ ἰδίως ἐκ τῶν δύο κρημνισθέντων τειχῶν, ἐκτίσθησαν τὰ δύο πρόστυχα τείχη περὶ ὧν ὁ λόγος προηγουμένως.

Ὁπωσδήποτε καὶ πρὶν ἢ μεταγενέστεραι ἀνασκαφαὶ μᾶς διαφωτίσωσι περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐποχῆς τῆς πηγῆς, δύναταί τις σήμερον ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ μνημείου τούτου ἐν ταῖς λεπτομερείαις του, καὶ ἰδίως ἐκ τῆς χρήσεως τῶν βαθμίδων, νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἡ πηγὴ αὕτη ἐχρησίμευε πρὸς ὕδρευσιν πληθυσμοῦ οὐ σμικροῦ, καὶ ὅτι ἡ πολίχνη, ἢ χωρίον «Ἑλληνικόν» τοῦ ὁποίου εἰσέτι εὑρίσκομεν ἴχνη εἰς τὰ πέριξ, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ, εἰς ὡρισμένην τινὰ ἐποχὴν, σπουδαῖον πληθυσμόν.

Λυποῦμαι, Κύρ. Συντάκτα, μὴ δυνάμενος νὰ σᾶς διαβιβάσω λεπτομερεστέραν περιγραφήν. Ἐλπίζω μετ' οὐ πολὺ νὰ δυνηθῶ νὰ πράξω τοῦτο καὶ εὐχαρίστως θέλω συμπληρώσει τότε, ἐὰν τοῦτο ὑμῖν ἀρέσκῃ, τὰς ὁποίας σήμερον σᾶς μετεβίβασα πληροφορίας.

Ἐν τούτοις δέξασθε κτλ.

Ἐν Σύρῳ τῇ 8/20 8βρίου 1875.

Ὁ πρόξενος τῆς Γαλλίας
C. CHALLET.

Βουλή.

Συνεδρίασις τῆς 9ης Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῇ συνεδριάσει ταύτῃ, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ προέδρου κ. Χριστίδου δοθεῖσαν λογοδοσίαν περὶ τῶν κατὰ τὴν προσωρινὴν προεδρείαν του γενομένων καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔκφρασιν τῆς εὐχαριστίας τοῦ Σώματος δι' ὃν ἀνέπτυξε ζῆλον καὶ τοὺς ἀτρύτους κόπους καὶ προσπαθείας του πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀκροσφαλοῦς καὶ ἐπιμόχθου σταδίου τῶν ἐξελέγξεων τῶν ἐκλογῶν, γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ προέδρου τῆς βουλῆς, διὰ ψήφων 136, εὑρεθέντων 17 ψηφοδελτίων λευκῶν, ἀνεδείχθη ὡς τοιοῦτος ὁ ἐκ Μεσσήνης βουλευτὴς κ. Α. Κουμουνδοῦρος, ὅστις καταλαβὼν τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου, προσεφώνησε πρὸς τὴν βουλὴν τάδε:

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. — Κύριοι βουλευταί, σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλετε. Τὴν νέαν πολιτικὴν μεταβολὴν, ἥτις σκοπὸν εἶχε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν βουλὴν τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα κατὰ νόμον ἀνήκουν εἰς αὐτὴν, καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἡ ὁποία κατὰ νόμον ἀνήκει ἐπίσης εἰς αὐτὴν, ὀφείλομεν πάντες ἡμεῖς νὰ ἐκφράσωμεν· κλυδωνιζομένου καταστήσῃ τὴν βουλὴν ἁπλοῦν δορυφόρον κυβερνητικὸν καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὰς ἕδρας τοῦ προεδρείου ἔσπευσε νὰ φέρῃ ὅ,τι πειθήνιον καὶ ὅ,τι εὐάλωτον. Διὰ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς βουλῆς ἤλπιζεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τῶν σκοπῶν της. Διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἐπανορθώσωμεν ἄρδην τὸ κακὸν τοῦτο· ἡ μὲν βουλὴ διὰ συμπεριφορᾶς φιλονόμου, σοβαρᾶς καὶ ἀξιοπρεποῦς, τὸ δὲ προεδρεῖον, ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα καὶ ἀποδεικνύον ὅτι ἀντιπροσωπεύει τὸ σταθερὸν φρόνημα τῆς βουλῆς, τὸ ἀξιοπρεπὲς καὶ ἀνεξάρτητον, οὕτω δὲ νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ θέσις τοῦ προέδρου αὐτῆς θέσις προξενοῦσα τιμὴν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ καταλάβωσι τὰς ὑψηλοτέρας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεις. Ἰδοὺ, κύριοι, τὰ αἰσθήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐνεφορούμην ὅτε ἐδέχθην τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ προέδρου.

Εἰς τὸ μέλλον, κύριοι, ἡ συμμετοχὴ, ἡ ἐπίδρασις ἡμῶν εἰς τὴν κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου θέλει εἶσθαι πραγματικὴ, θετική. Ἀλλ' ὅσῳ μεγάλη εἶναι ἡ συμμετοχὴ ἡμῶν, τοσούτῳ μεγάλη θέλει εἶσθαι καὶ ἡ εὐθύνη ἡμῶν. Πρόκειται νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα, ἐὰν τὰ ἐλεύθερα πολιτεύματα, ἐὰν τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα δύναται νὰ δώσῃ κυβέρνησιν καὶ διοίκησιν ἀγαθήν. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφθάσαμεν, κύριοι, μετὰ πάλην καὶ ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἀντήχησαν καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων ἡμῶν. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι νέον, εἶναι ζήτημα τῶν αἰώνων, τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐλύθη ἐπιτυχῶς, ὅπου τὸ γενικὸν συμφέρον προεξάρχει τοῦ ἀτομικοῦ καὶ ὅπου ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ τὰ εὐτελῆ πάθη ὑπετάχθησαν εἰς τὰς γενικὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος.

Ἐλπίζω, κύριοι, ὅτι τὸ ζήτημα αὐτὸ θέλομεν λύσει θριαμβευτικῶς καὶ ὅτι θέλομεν παραδώσει τὰ ὀνόματα ἡμῶν εἰς τὰς εὐλογίας καὶ ὄχι εἰς τὰς ἀρὰς τοῦ ἔθνους. Τὸ πᾶν ἐξήρτηται ἐξ ἡμῶν καὶ ἐκ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν (*Εὖγε! εὖγε! ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημίαι ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου*).

Μετὰ ταῦτα γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροέδρων καὶ γραμματέων, ἀνεδείχθησαν ἀντιπρόεδροι μὲν οἱ κκ. Ἐπ. Κρεστενίτης διὰ ψήφων 125, Ν. Καράπαυλος διὰ ψήφων 122 καὶ Ν. Σοῦτσος διὰ ψήφων 119, γραμματεῖς δὲ οἱ κκ. Φ. Βάρβογλης διὰ ψήφων 138, Α. Διαμάντης διὰ ψήφων 127, Β. Πήλλικας διὰ ψήφων 127 καὶ Β. Βουδούρης διὰ ψήφων 124.

Συνεδρίασις τῆς 11 Ὀκτωβρίου

Γενομένης ἀπαρτίας περὶ ὥραν 2 μ. μ. ὁ κ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. — Ἀναγγέλλει εἰς τὴν βουλὴν ὅτι τὸ προεδρεῖον παρουσιασθὲν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. ἀνήγγειλεν Αὐτῷ τὸν κατερτισμὸν τοῦ σώματος προσφωνῆσαν αὐτῷ ὡς ἑξῆς·

Μεγαλειότατε.

«Τὸ προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιαζόμενον ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλιότητος προσφέρει αὐτῷ τὸ σέβας του καὶ ἀναγγέλλει τὴν συγκρότησιν τοῦ σώματος.

Ὁ λαὸς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ γνωρίζουσιν ὅτι ἡ εὐημερία τῆς Πατρίδος καὶ ἡ ἑδραίωσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν ἐλευθέρων αὐτῆς θεσμῶν πρὸς τοὺς ὁποίους ὁλοψύχως τὸ Ἔθνος εἶναι ἀφοσιωμένον εἰσὶ τὰ διηνεκὲς μέλημα τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, πολλάκις δ' ἔλαβε τρανὰ δείγματα τῶν ὄντως Βασιλικῶν αὐτῶν πόθων Σου. Εὐγνώμονες διὰ τοῦτο, ἱκετεύομεν ἵνα ὁ Ὕψιστος κρατύνῃ τὸν θρόνον Σου καὶ σκέπῃ τὴν Υ. Μεγαλειότητα, τὴν Βασίλισσαν καὶ τοὺς Βασιλόπαιδας».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀντεφώνησε ταῦτα·

«Χαίρω βλέπων ἐνώπιόν Μου τὸ ὁριστικὸν Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὰς ὁποίας ἐκφράζετε ὑπὲρ ἐμοῦ πεποιθήσεις τε καὶ εὐχὰς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους. Ἓν μόνον μέλημα ἔσχον καὶ θέλω ἔχει, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ μου καὶ ἡ πρόοδος αὐτοῦ σὺν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἐλευθέρων αὐτοῦ θεσμῶν.

Ὁ Ὕψιστος διαφυλάττοι ὑπὸ τὴν σκέπην του σύμπαν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος».

Ἀναγινώσκεται ἔγγραφον τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κ. Α. Οἰκονόμου συνοδεῦον τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ δι' ἧς ἀπαγγέλλεται κατηγορία κατὰ δύο πρώην ὑπουργῶν ἐπὶ δωροληψίᾳ κατὰ τὰ ἐπισκοπικὰ καὶ παραπέμπεται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν δίδεται καὶ ὀκταήμερος προθεσμία πρὸς ἐξέτασιν.

Ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν.

Τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου καταλαμβάνει ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Καράπαυλος.

Ψηφοφορήσαντες ἐν ὅλοι 122, ἀνακηρύσσονται μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἐκ μὲν τῆς πλειοψηφίας οἱ κ. κ. (παραλείπονται τὰ ὀνόματα ὡς περιττά).

Ψηφοφορησάντων ὑπὲρ αὐτῶν 74, ἐκ δὲ τῆς μειοψηφίας (*παραλείπονται ἐπίσης τὰ ὀνόματα*), *ψηφοφορησάντων ὑπὲρ αὐτῶν* 48.

Ἀναχώρησις τοῦ Πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας.

Τὴν προπαρελθοῦσαν τετάρτην περὶ ὥραν 1ην μ. μ. αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα μετὰ τοῦ Πρίγκηπος ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοσκάφους «Ἀρμοῦ καὶ Ἀιόλου» ἐχαιρετίσθησαν ὑπὸ πλήθους λαοῦ ἱσταμένου ἐν αὐταῖς. Ἐν τῷ σταθμῷ ἀνέμενον τὴν Βασιλικὴν συνοδείαν οἱ ὑπουργοὶ, ὁ Νομάρχης, ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων· ὁ Πρίγκηψ ἔφερε στολὴν στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τὴν ταινίαν τοῦ ἑλλ. Μεγαλοσταύρου, ὁ δὲ βασιλεὺς στολὴν ναυάρχου· ἐπιβάντες ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἀτμαμαξοστοιχίᾳ κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ, ὅπου ἐκεῖ ἀνέμενον αἱ ἐπιτόπιαι ἀρχαὶ καὶ πλῆθος λαοῦ, παρατεταγμένου καὶ ἑνὸς λόχου πεζικοῦ. Ἐκεῖ ἐπεβιβάσθησαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, ὁ Πρίγκηψ καὶ τινες τῆς ἀκολουθίας, ἐπὶ τῆς μεγάλης λέμβου τοῦ «Σεράπιδος» φερούσης τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀγγλικὴν σημαίαν, ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἐπὶ ἄλλων λέμβων, ἐνῷ πάντα τὰ ἐν τῷ λιμένι πλοῖα σημαιοστόλιστα ἐκανονοβόλουν, οἱ δὲ ναῦται ἐπὶ τῶν κεραιῶν ἱστάμενοι ἐφώναζον τὸ σύνηθες οὐρρά.

Ἐπὶ τοῦ «Σεράπιδος» παρετέθη γεῦμα, οὗ μετέσχον πάντες οἱ αὐλικοί, ὁ λιμενάρχης, οἱ κυβερνῆται τῶν πλοίων καὶ τινες ἄλλοι. Εἶτα περὶ τὴν 3 ὥραν μ. μ. ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ πρίγκηψ ἐπεσκεφθησαν τὴν ἀγγλικὴν ναυαρχίδα. Εἰς τὰς 5 καὶ ἡμίσειαν ἦρε τὴν ἄγκυραν τὸ δίκροτον «Σέραπις» φέρον τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν, τὸν Πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας καὶ τὴν βασιλικὴν θεραπείαν ἐξῆλθε βραδέως τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ἠκολούθει δὲ τὸν «Σέραπιν» τὸ ἀγγλικὸν Osborne καὶ ἡ θαλαμηγὸς «Ἀμφιτρίτη». Ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ «Σεράπιδος» ἵστατο ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας χαιρετώμενοι πανταχόθεν. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα συνώδευσαν τὸν πρίγκηπα μέχρις ἀποστάσεως δύο ὡρῶν, ὅτε προχαιρετίσασαι αὐτὸν ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθήνας τὴν 11 ὥραν τῆς νυκτός.

Οὕτω εἰς τὸν ἐν δυσὶν ἡμέραις φιλοξενηθέντα ἐν Ἀθήναις διάδοχον τοῦ ἀγγλικοῦ Θρόνου ἀπεδόθησαν αἱ ἀνήκουσαι τιμαὶ, ὁ δὲ λαὸς ἐξέφρασε τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ αἰσθήματα.

Ἐπανόρθωσις ἀδικήματος καὶ θρίαμβος ἀρετῆς φθονηθείσης!

Καταχωρίσαντες εἰς τὸ προπαρελθὸν φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος ἐπιστολιμαίαν διατριβὴν, ἣν ἔπεμψεν ἡμῖν ἐκ Χίου φίλος τις τῶν γνωστῶν ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ, δι' ἧς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀξιοσέβαστον τοῦ γένους διδάσκαλον, τὸν Γυμνασιάρχην Χίου κ. Γ. Σουρίαν, παρεκάλει αὐτὸν νὰ

ἀποπέμψῃ ἐκ τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου σπουδαστὰς σκανδαλώδους διαγωγῆς, οἵα ἦν ἡ διαγωγὴ καί τινος Ἀλεξίου Λάππου, ἐπράξαμεν τοῦτο ἔνθεν μὲν πιστεύσαντες εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἀποστείλαντος ἡμῖν τὴν διατριβὴν ἐκείνην, ἐφ' ὅσον ἐφαίνετο ἀποδυρόμενος καὶ οἱονεὶ σπεύδων νὰ διασώσῃ τὴν προπηλακιζομένην ὑπόληψιν τοῦ ὀνομαστοῦ τούτου τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν παιδευτηρίων, ἔνθεν δὲ διότι ἐνομίσαμεν ὅτι καὶ οἴκοθεν ἐπέβαλλεν ἡμῖν τὸ καθῆκον ὅπως προνοήσωμεν ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἑνὸς τοιούτου ἐκπαιδευτηρίου καὶ ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς τῆς νεολαίας τῆς ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ ἡμῶν Πατρίδι, ἥτις, ἀποφοιτῶσα τοῦ σεμνοῦ τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδιαιτήματος, νῦν μὲν πρὸς τὰς ἐπιστήμας γιγαντιαίοις χωρεῖ βήμασιν, εὐδοξίαν οὕτω τῇ πατρίδι οὐκ εὐκαταφρόνητον προσποιουμένη, νῦν δὲ πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰς ἄλλας ἐπιτηδεύσεις τοῦ βίου ἐπιδιδομένη, εὐδοκιμεῖ καὶ πλοῦτον μετ' εὐπορίας οὐ τῆς τυχούσης ταύτῃ ἀποκομίζεται. Ἀλλ' ἐνεπέσαμεν ἀτυχῶς εἰς παγίδα, ἣν ἀπερισκέπτως ἔστησεν ἡμῖν ὁ ῥηθεὶς φίλος. Καὶ δὴ τούτῳ μὲν δικαίως νῦν μεμφόμεθα, ὡς ἐξαπατήσαντι καὶ παραπείσαντι ἡμᾶς ἵνα καταχωρίσωμεν ἐν τῇ «Πανόπῃ» διατριβὴν πικρῶς καθαπτομένην τῆς ὑπολήψεως νέου χρηστοῦ καὶ παρὰ πολλῶν ἀνομολογουμένου ὅτι τιμίου καὶ εὐαγώγου, οἷος εἶναι ὁ παρ' αὐτοῦ συκοφαντούμενος κ. Λάππος, παρὰ δὲ τῶν φίλων καὶ συμπολιτῶν καὶ ἰδίως παρὰ τοῦ ἀξιοσεβάστου ἡμῖν Γυμνασιάρχου κ. Σουρίου συγγνώμην αἰτοῦμεν διὰ τὸ δυσάρεστον τοῦτο συμβάν. Ἐπανορθοῦντες δὲ τὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ φύλλῳ γεγραμμένα, σπεύδομεν νὰ ἐκθέσωμεν ὧδε πρὸς τιμὴν τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ νέου κ. Λάππου, ὅτι ὄχι μόνον χρηστοήθης καὶ ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς νέος εἶναι, καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χίου τρεῖς τῶν μᾶλλον εὐυπολήπτων καὶ ἀξιοπίστων συμπολιτῶν μας, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀποφοιτήσας τοῦ Γυμνασίου Χίου κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος, μόλις δεκαπενταέτης, ἐφείλκυσεν εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν διδασκάλων καὶ τῶν παραστάντων εἰς τὰς ἐξετάσεις αὐτοῦ διὰ τὴν εὐφυΐαν, τὴν μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ τὴν πρὸς τὴν ἐγκύκλιον σπουδὴν θαυμαστὴν ἐπίδοσίν του, ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ διὰ τὴν χρηστοήθη καὶ πολλῶν ἐπαίνων ἀξίαν διαγωγήν του. Τὴν σκληρὰν δὲ δοκιμασίαν ταύτην, εἰς ἣν, ὡς εἰκάζομεν, ὑπέβαλεν ὁ φθόνος τὸν κ. Λάππον, παρακαλοῦμεν αὐτὸν νὰ διέλθῃ καρτερικῶς καὶ μετὰ πάσης ὑπεροψίας, ἐν ὄψει ἔχων ὅτι «*ἤθους χρηστοῦ φαῦλος οὐ ψαύει λόγος!*»

Ἰωσὴφ Μάριτσιτς.

Βαρυπενθεῖς προέπεμψαν τὴν παρελθοῦσαν τρίτην εἰς τοὺς τάφους οἱ συμπολῖται ἡμῶν τὸν πολύτιμον ἄνδρα *Ἰωσὴφ Μάριτσιτς*, τὸν σύζυγον τοῦ ὁποίου, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις πατρίδα ἠγάπα ὁ ἀξιόλογος οὗτος πολίτης, καὶ διότι ἔζησεν ἐν αὐτῇ 27 ὅλα ἔτη, καὶ διότι ἐν ταύτῃ ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνασκήσῃ ὅ,τι εὐγενεῖς καὶ μεγαλόψυχοι καρδίαι αἰσθάνονται ὑπὲρ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Γεννηθεὶς ἐν Αὐστρίᾳ τῷ 1810 καὶ τηχὼν ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως εὐγενοῦς, ταχέως ἀπεκατέστη τοιοῦτος οἷον ἅπαντες ἐγνώρισαν αὐτόν, ἤτοι ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ ἐμπορικοὺς οἴκους καὶ μεγάλας περιουσίας. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ἀνέθεντο αὐτῷ τὴν ἀντιπροσωπείαν ἀσφαλιστικῶν Καταστημάτων, καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἐξεπλήρωσε μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας καὶ ἐπιζήλως προεστάτευσε τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων του. Ἡ πόλις ἡμῶν ἔλαβε πολλάκις ἀφορμὰς ἵνα ἐκφράσῃ τὰς εὐγνωμοσύνας της πρὸς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὄχι μόνον διότι ὡς πράκτωρ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἑταιρίας Λόϋδ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν παρεῖχε τοῖς ἐμπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ διότι ὡς ἀνταποκριτὴς διαφόρων ἐμπορικῶν οἴκων τῆς Εὐρώπης τὰ μέγιστα συνετέλει πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ διασκέδασιν πασῶν τῶν κατὰ τῆς πίστεως τῶν ἐμπορευομένων ἐγειρομένων ὑπονοιῶν. Ὡς πολίτης ὁ κ. Μάριτσιτς ἐπολιτεύθη ἐν Σύρῳ πάντοτε συνετῶς, ἀπέσχε πάσης πολιτικῆς διαμάχης καὶ ἀείποτε συνεβούλευσε τοὺς προέχοντος ἐν τῇ πόλει τὰ κράτιστα καὶ τὰ λυσιτελῆ διὰ τὸν τόπον ἐν μέρει καὶ τὴν πατρίδα ἐν γένει. Ὡς οἰκογενειάρχης ὑπῆρξε τὸ πρωτότυπον τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου καὶ ἡ εὐσέβεια, ἡ πραότης, ἡ ἀμνησικακία καὶ ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη ἦσαν τὰ καλὰ διδάγματα ὧν λόγῳ καὶ ἔργῳ ἐγίνετο διδάσκαλος τοῖς ἐξ αὐτοῦ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. Αἱ ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμπολιτῶν μας αὐτοπροαίρετοι βοήθειαι αὐτοῦ ἦσαν πάντοτε ἐπαρκεῖς καὶ γενναῖαι, αἱ δὲ ὑλικαὶ θυσίαι εἰς ἃς οἴκοθεν ὑπεβλήθη κατὰ τὸ 1854 πρὸς βοήθειαν τῶν παθόντων ὑπὸ τῆς χολέρας κατοίκων ἀποτελοῦσι τὴν μᾶλλον ἀξιομνημόνευτον ἐποχὴν τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοῦ βίου. Ἐξ παράσημα ἐκόσμουν τὰ στήθη αὐτοῦ. Τούτων δύο μὲν ἔφερε λαβὼν παρὰ τῆς Αὐστρίας, ἓν παρὰ τῆς Τουρκίας, ἕτερον παρὰ τῆς Γερμανίας πέμπτον παρὰ τοῦ Ἁγίου Πατρὸς καὶ ἕκτον παρὰ τῆς ἡμ. Κυβερνήσεως, ἤτοι τὸν Χρυσοῦν σταυρὸν, ὃν αὐτὴ πάνυ δικαίως ἀπένειμεν αὐτῷ διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰλικρινῆ αἰσθήματά του καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἀγάπην του.

Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐτελέσθη πανδήμως, τοῦ κ. Νομάρχου Κυκλάδων διὰ προγράμματος διατάξαντος τὰ κατὰ τὴν τελετὴν αὐτοῦ, σύμφωνα πρὸς τὸν βαθμὸν εἰς ὃν τὸ Ἑλληνικὸν παράσημον εἶχε τάξῃ αὐτόν. Πᾶσαι αἱ ἐπιτόποιοι ἀρχαὶ δημόσιαί τε καὶ δημοτικαί, τὰ πληρώματα τῶν ἐν τῷ λιμένι σταθμευόντων δύο πολεμικῶν πλοίων, καὶ οἱ ἄνδρες τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς συνώδευσαν τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καὶ ἀπένειμαν αὐτῷ τὰς προσηκούσας ἐπικηδείους τιμάς. Οἱ κ. κ. πρόξενοι τῶν φίλων δυνάμεων ἐπίσης παρῆσαν κατὰ τὴν ἐκφορὰν αὐτοῦ, ὁ δὲ Σ. Ἐπίσκοπος τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀπήγγειλον αὐτῷ ἐπικήδειον, συντόμως καὶ ἐκφραστικώτατα τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν καλοκαγαθίαν τοῦ ἀνδρὸς ἐπεξελθών. Διαθήκην δὲν συνέταξεν, ἀλλ' ὡς μανθάνομεν, ἡ χήρα αὐτοῦ διανοεῖται νὰ τάξῃ διὰ τὰ ἐν τῇ πόλει φιλανθρωπικὰ καθιδρύματα τὸ εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποβιώσαντος προσῆκον ποσόν.

Πέρας διδόντες εἰς τὴν σκιαγραφίαν ταύτην τοῦ βίου τοῦ μακαρίου ἀνδρὸς *Ἰωσὴφ Μάριτσιτς*, τούτῳ μὲν τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν ἐπικαλούμεθα τοῖς δὲ συγγενέσιν αὐτοῦ τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

Καὶ ἕτερον τέκνον αὐτοῦ ἀξιόλογον θρηνεῖ ὁ ἀδελφὸς δῆμος τῆς ἄνω Σύρου. Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη πρὸ μικροῦ ἐν Ἀθήναις ὁ Στέφανος Γρ. Στεφάνου, γόνος μιᾶς τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ σημαντικωτέρων τῆς νήσου οἰκογενειῶν· Ἦτο ὁ μακαρίτης ἀνὴρ φιλόπατρις, ὑπάλληλος εὐσυνείδητος, διδάσκαλος διακεκριμμένος, οἰκογενειάργης ἄριστος. Ὁ πόθος καὶ τὸ ὄνειρον τῆς ζωῆς του ἦτο νὰ μεταφυτεύσῃ νὰ καλλιεργήσῃ, αὐξήσῃ καὶ βελτιώσῃ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀρετὰς εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν τέκνων του. Ἐφρόνει ὅτι ὁ πολίτης τελειότερον ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους καταστήσας, βελτιοῖ τὴν πολιτείαν· οὕτω δὲ καὶ ἔπραττε. Ὅταν δὲ ἄλλοι, αὐτοὶ ἔτι ἀτελεῖς, ἐπηγγέλλοντο τὴν βελτίωσιν τῶν κοινῶν καὶ προσκαίρους ἔδρεπον δάφνας, ἐκείνους μὲν δὲν ἐφθόνει, αὐτὸς δὲ τῆς κεχαραγμένης δὲν ἐξετρέπετο. Ἡ ἐπιθυμία καὶ οἱ κόποι τοῦ ἀνδρὸς στεφθήσονται δι' ἐπιτυχίας. Οἱ δύο αὐτοῦ υἱοὶ Κλῶν καὶ Κυπάρισσος τελειόφοιτοι τοῦ πανεπιστημίου ἀμφότεροι, ἐτράπησαν τὸν δρόμον τοῦ πατρὸς, καίπερ δὲ νεώτατοι, διακρίνονται ἐπίσης ἐπὶ ἀρετῇ καὶ μαθήσει· μαρτυροῦσι δὲ ἡ περὶ αὐτῶν κοινὴ τῶν γνωρίμων ὑπόληψις, καὶ τὸ περὶ τῶν Συρίων ἐπιγραφῶν καὶ ἐν Εὐρώπῃ ἐπαινεθὲν πόνημα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς εἰς τὸν κ. Νομάρχην Κυκλάδων ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν ἑξῆς προσώπων. Α. Κουμουνδούρου, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν. Σ. Σωτηροπούλου, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἀλ. Α. Κοντοσταύλου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Στ. Καραϊσκάκη ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ι. Παππαζαφηροπικῶν καὶ Γ. Μίλιση ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Κυβέρνησις δοῦσα χθὲς τὸν νενομισμένον ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως ὅρκον, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της.

— Νέαι πάλιν ταραχαὶ καὶ νέα σκάνδαλα ἔλαβον χώραν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως, καθ' ἣν ὥραν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἠκροᾶτο τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας τῆς λειτουργίας. Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ ἐκτραχυνθῇ ἡ ὅλως ἔκρυθμος αὕτη κατάστασις ἐν τῷ Ναῷ τούτῳ, καὶ εὐχόμενοι ἵνα ὡς τάχος ὁ κ. Δήμαρχος ἐπενέγκῃ τὴν δέουσαν τῶν σκανδάλων θεραπείαν, ἀπέχομεν μὲν πάσης περὶ αὐτῶν συζητήσεως, διὰ χρηστῶν δὲ φερόμεθα ἐλπίδων, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ θέλει οἰκονομήσῃ μετὰ συνέσεως τὰ σκάνδαλα, τοῦτο μὲν ὅπως καθησυχάσῃ ἡ ἐνορία, τοῦτο δὲ καὶ ὅπως μὴ παρέχωνται πράγματα τῷ Σ. Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν, ὅστις καὶ πόρρωθεν ταῦτα ἀκούων δικαίως ἀσχάλλει, καίτοι χάριν τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ, εἰς ἣν πάντες ὀφείλομεν νὰ συντελέσωμεν, (ἔχει δὲ πάντως μεγίστην ἀνάγκην ἡσυχίας) ἔπρεπεν ὁ κύριος Δήμαρχος σύντονα καὶ δραστικὰ νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τῶν τοιούτων ἐρίδων. Εἴθε νὰ δοθῇ ἡ προσήκουσα ἐκτίμησις εἰς τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ὅθεν δεῖ καὶ ὅπως δεῖ.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἦλθεν ἐκ Σύμης καὶ ἕτερος μουσικὸς, προσκληθεὶς ἐκεῖθεν παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως. Φημίζεται ὁ κληρικὸς οὗτος, Σεραφεὶμ τὸ ὄνομα, ὡς ἄριστος τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν Ἐκκλησιαστικῶν ἀοιδῶν καὶ πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν μας προθυμοῦνται νὰ προσέλθωσι καὶ ἀκούσωσι τῆς ἐμμελοῦς φωνῆς αὐτοῦ. Ταῦτα πάντα ἔχουσι καλῶς, τοῦτο μόνον φαίνεται εἰς ἡμᾶς ἔκτοπον, ὅτι αἱ προσκλήσεις αὗται γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκαίρως, ἄνευ συνεννοήσεως δηλ. τῶν ἐπιτρόπων μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τὸ χείριστον ἄνευ τῆς ὁμοφώνου γνώμης τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, ἐντεῦθεν δὲ αἱ διαφωνίαι, ἡ διαίρεσις, τὰ σκάνδαλα καὶ ἡ λοιπὴ ἐν τῷ Ναῷ ἀκοσμία.

— Φίλος τις ἔπεμψεν ἡμῖν ἀπάντησιν πρὸς τὰ ἐν τῇ «Πατρίδι» δημοσιευθέντα περὶ τῆς προσηλυτισθείσης νεάνιδος ἐν Τήνῳ, ἣν ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον μετὰ τῶν ἡμετέρων κρίσεων. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπέχομεν πάσης περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεως σήμερον.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του τὸ παρ' ἡμῖν Κακουργιοδικεῖον. Αἱ μέχρι χθὲς διεκασθεῖσαι ὑποθέσεις ἦσαν ἀθωωτικαί.

— Ταύτην τὴν στιγμὴν ὥρα 3 μ. μ. ἐστάλη ἡμῖν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ θεάτρου διάψευσις τῶν ἐν τῇ «Ὁμονοίᾳ» περὶ θεάτρου γραφέντων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπιφυλασσόμεθα νὰ καταχωρήσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Γεωργ. Περίδου ταμίου τοῦ παρ' ἡμῖν Τελωνείου μετὰ τῆς χαριτοβρύτου νεάνιδος κ. Θεοδώρας Περίδου. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἐξ Ἐρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας οὐδὲν νεώτερον ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἐφημερίδος μας, ἐξ ἰδιωτικῶν ὅμως ἐπιστολῶν πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπαύσατο πέμπουσα καθ' ἑκάστην ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Κλὲκ στρατοὺς, τροφὰς καὶ πολεμοφόδια. Ἐκ τῆς σπουδῆς ταύτης τῆς Ὀθωμ. Κυβερνήσεως λίαν πιθανὸν εἶναι ὅτι ἡ ἐπανάστασις ζῇ καὶ ὅτι ὁ ἐκεῖ ὑπάρχων στρατὸς δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῆς.

— Ἐκ τῶν κάτωθι δημοσιευομένων ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ἐν πάσῃ τῇ ἐπισημότητι, ὅτι εἶναι ὅλως ὑποβολιμαῖον τὸ πρό τινος διατυμπανισθὲν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔγγραφον τοῦ Ν. Μπαϊμπᾶ, προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Περαίας, δι' οὗ οὗτος δῆθεν ἠκύρου, ἢ μᾶλλον δὲν ἀνεγνώριζε τὸ ὁποῖον μετὰ καὶ ἄλλων μελῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῆς ἐπαρχίας Τήνου ὑπέγραψε πιστοποιητικὸν, περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῆς Τήνου *ἐμολύνθη διὰ τῆς δωροδοκίας*· ἑπομένως τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο ὑφίσταται ἐν πάσῃ τῇ νομικῇ βαρύτητί του τρανὸν μαρτύριον τῆς κακοήθους δωροδοκίας. Ἰδοὺ τὰ ἔγγραφα·

ΤΗΝΟΣ, τῇ 4 8βρίου 1875.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Εὐσεβάστως δηλοποιῶ Ὑμῖν, ὅτι ἡ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 273 φύλλῳ τῆς «Ἐφημερίδος» καταχωρισθεῖσα ἀναφορὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου Περαίας κ. Ν. Μπαϊμπᾶ εἶναι ὑποβολιμαία, ὡς αὐτὸς διὰ τῆς ἐπισυναπτομένης ἐπιστολῆς του διαρρήδην ὁμολογεῖ.

Εὐπειθέστατος Ν. Ι. ΚΑΓΚΑΔΗΣ.

ΚΟΜΗ, τὴν 3 8βρίου 1875.

Κύριε Νικόλαε Καγκάδι. Εἰς Χώρα.

Ἀπὸ τὸν Ἰωάνν. Ῥιζέρι καὶ Ν. Δραφιότι ἔμαθα ὅτι εἰς μίαν ἐφημερίδα εἶναι δημοσιευμένο ἔγγραφον πρὸς τὴν βουλὴ τὸ ὁποῖον ἔχω ὑπογεγραμένο καὶ προσβάλο τοῦ λόγου σας ὅτι δηλαδὴ μὲ γελάσατε καὶ ὑπέγραψα ἕνα πιστοποιητικὸ εἴστερα ἀπὸ τὴν ἐκλογῆ. Ἐγὸ φίλε σὲ βεβεόνο ὅτι τέτιο ἔνγραφο εἰς τὴν βουλὶ δὲν ὑπέγραψα οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπογράψο, διότι τουλογοῦ σας δὲν μὲν ἐβιάσεται ποταὶ νὰ ὑπογράψο ἔνγραφον, παρὰ μόνον υπέγραψα τὸ πιστοπιητικὸ μετὰ τὸ τέλος τὶς ἐκλογῆς καὶ δὲν ἠξεύρο πιὸς τὸ ἔκαμε καὶ ἐαν ἤξευρα πιὸς ἔκαμε τέτιο ἔνγραφο καὶ ἔβαλε τὴν ὑπογραφιμου εἴθελα νὰ τὸν καταμινίσο, διότι ἐγὸ τέτιον ἀλλὰ δὲν ἐμπορό, διότι ἔχο νὰ πατίσο τὰ σταφίλιαμου

Σὲ χερετὸ καὶ Μένο

Ὁ φίλος σας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΪΜΠΑΣ.

Σ. Σ. Π. Φρονουμεν ὅτι ὁ κ. Μπαϊμπᾶς δύνκται κάλλιστα νὰ ἀνεύρῃ τὸν δόντα εἰς τὸν συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος» τὴν ψευδῆ ἐκείνην ἀναφορὰν πρὸς δημοσίευσιν καὶ νὰ καταγγείλῃ αὐτὸν ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, τοῦτο δὲ ὀφείλει νὰ πράξῃ τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης προσεβλήθη καὶ αὐτὸς ὡς παριστάμενος τυφλὸν ὄργανον τοῦ κ. Καγκάδου καὶ ὁ κ. Καγκάδης ὡς ἄνθρωπος κακῆς πίστεως καὶ χαρακτῆρος δολίου, ἀμφότερα δὲ ἔχουσιν ἐπιβλαβῆ ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόληψίν του καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς ἐμπόρου.

Ἡ ἐν Κέᾳ ἐμπορικὴ ἑταιρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Γεώργ. Ῥομανὸς καὶ Συντροφία διελύθη ἀπὸ τῆς 24 7βρίου ε. ε δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1212 ἐπισήμου συμβολαίου γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ εἰρηνοδίκου. Ὥστε ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἅπασαι αἱ εὐθύναι τῆς ἑταιρίας, ἤτοι πιστώσεις, δάνεια κλπ. ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀναλαβόντα τὸ κατάστημα κ. Γ. Ῥωμανόν.

Ἑρμούπολις 15 8βρίου 1875.

Ὁ πρώην συνεταῖρος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΡΔΟΚΟΥΛΗΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος δηλοποιῶ ὅτι εἰς θέσιν Μπατσίου τοῦ δήμου Γαυρίου τῆς Ἄνδρου ἔχω γαίας πλέον τῶν 500 ἢ 700 οἰκοπέδων, ἐκ τῶν ὁποίων δωρῶ 70 ἀνὰ 12 μέτρα ἕκαστον, εἰς τὸ παραθαλάσιον μέρος καὶ μὲ ἄρθονον ὕδωρ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΧΑΛΑΣ.

ΑΓΩΓΗ

Νικολάου Κ. Τζένιου, κατοίκου Ἑρμουπόλεως,

Κατὰ

Μαρούς χήρας Ἰωάννου Μανολούδη, διαμενούσης εἰς Ψαρὰ, ἐπιτρόπου τῆς ἀνηλίκου αὐτῆς θυγατρὸς Μαριγῶς καὶ Ἐμμανουὴλ Ι. Μανολούδη, Δημητρίου Ι. Μανολούδη καὶ Ἀνδρέου Ι. Μανολούδη, διαμενόντων εἰς Ψαρὰ καὶ ἤδη εἰς ἄγνωστον τόπον διατριβόντων.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Σύρῳ ἐμποροδικῶν.

Ὁ Ἰωαννης Ι. Μανολούδης μὴ ὀφείλει δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 10,188 τῆς 17 ὀκτωβρίου 1870 συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμουμόλεως Ἰωάννου Ἀθανασίου εἰκοσά-

(Ἕπεται συνέχεια).